

Arrest

nr. 199 612 van 12 februari 2018
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-C. VANHALST
Merlostraat 6 B/49
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 februari 2018 tot terugdrijving.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2018 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-C. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 februari 2018 komt verzoekster aan te Brussels Airport. Zij is in het bezit van een paspoort van Venezuela.

1.2. Na een controle door de met de grenstoegang belaste autoriteiten, wordt te haren aanzien een beslissing genomen tot terugnrijving. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op ..... om ..... uur, aan de grensdoorlaatpost
.....,
werd ..... door ..... ondergetekende,
..... 1

mevrouw :

naam B. M. (...) voornaam Y. I. (...)

geboren op 17.01.1994 te Caracas geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Venezuela wonende te [...]

houder van het document Paspoort Venezuela nummer 146915611

afgegeven te [...] op : 12.09.2017

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...]

geldig van [...] tot [...]

voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Santo Domingo met TB302 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene biedt zich aan de buitengrens aan, ze beoogt een verblijf tot en met 26.02.2018. Ze is in het bezit van een handgeschreven uitnodiging in het Duits van ene F. A. (...), dewelke verklaart dat betrokkene bij hem in Dusseldorf zal verblijven ten einde bezoek aan hem en zijn levensgezellin te brengen. Ze verklaart aan de Luchtvaartpolitie van Zaventem dat hij haar peetvader is.

Na telefonische contactname met peetvader F. A. (...) door de Luchtvaartpolitie blijkt dat deze enkel de voornaam van betrokkene kent maar niet haar familienaam. Hij verklaart dan weer dat haar verloofde haar zal opwachten in de luchthaven om haar naar Duitsland te brengen.

In de aankomsthal wacht de genaamde C. G. Y. (...) betrokkene op, hij is het bezit van een Duits Travel document als vluchteling. Betrokkene kan niet aangeven waarom ze reist met een handgeschreven uitnodiging die inhoudelijk niet overeenstemt met haar feitelijke reisdoel. Ze kan niet duiden waarom de uitnodiging niet kwam van de genaamde C. G. Y. (...) die haar opwacht en haar verloofde zou zijn.

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: .....

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscore)

Reden van de beslissing:

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene is voor haar verblijf tot 26.02.2018 slechts in het bezit van 187 Amerikaanse dollar maar geen andere bestaansmiddelen of geldige tenlasteneming voor Duitsland. Hierdoor voldoet ze niet aan de gestelde richtbedragen voor een verblijf in Duitsland, te weten ongeveer 45€ per dag. Bovendien moet ze het vervoer van en naar Duitsland bekostigen.

[...]"

2. Ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet bedoelde vordering, die conform artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet, tijdig werd ingediend. De tijdigheid wordt overigens niet betwist door de verwerende partij. De vordering is derhalve ontvankelijk.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

3.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekster zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

*“Schending van het vertrouwensbeginsel, objectiviteitsprincipe ;
Schending door de Dienst Vreemdelingenzaken van de algemene zorgvuldigheidsplicht waardoor een beoordelingsfout werd begaan ;*

Schending van de motiveringsplicht zoals bepaald in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

Schending van artikel 3 van het EVRM (onmenselijke en vernederende behandelingen) artikel 5 van het EVRM (recht op vrijheid en veiligheid) en artikel 8 van het EVRM (recht op eerbiediging van het privé- en familielevens) en artikel 6 van het EVRM (recht op een eerlijk proces) ;

3. Belang en verweermiddelen van verzoekster :

Verzoekende partij heeft belang in de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van DVZ van 01.02.2018 doordat DVZ :

- geen rekening houdt met de uitleg van mevrouw B. M. Y. I. (...) op de Luchthaven noch met de bijgebrachte documenten – dat ten andere betrokkenen zich niet goed of toch zeer onvolledig en zeer gebrekkig konden verstaan omwille van de Spaanse taal gesproken door verzoekster en haar verloofde de heer C. G. Y. J. (...);
- Er werd volgens verzoekster door de politieambtenaar geen hulp van een tolk bijgeroepen : er werd blijkbaar wat in het Italiaans gesproken ;
- dat een opsluiting zich in dergelijke omstandigheden niet verrechtvaardigt : dat indien dit werkelijk noodzakelijk is die van zo kort mogelijke duur moet zijn en dat deze opsluiting zeker disproportioneel is vergeleken met andere maatregelen welke hadden kunnen genomen worden op 01.02.2018 gezien dat ter gelegenheid van de aanhouding voor terugdrijving zowel :
- de verloofde van verzoekster – toch zeer onvolledig en gebrekkig - te woord werd gestaan door de grenscontrole op de Luchthaven zelf ;
- als de uitnodigende heer F. (...) – familielid - welke ongeveer één uur voordien telefonisch opgeroepen (en dan onderbroken) werd toen hij op weg was (rijdende in een tunnel op het ogenblik van de telefoonoproep) van Düsseldorf naar Luchthaven/Zaventem ;
- dat wat de heer C. G. Y. J. (...) betreft : die had aan de grenspolitie zijn terugkeerticketten per trein van hem en zijn verliefde laten zien : doch dit interesseerde de politie niet en niets hiervan werd genoteerd in de paragrafen E en G van de BIJLAGE 11 ;
- dat wat jammerlijk is : toen de heer F. A. (...) de politie op Luchthaven/Zaventem opbelde van zodra hij er aankwam deed de politie te verstaan dat het te laat was (nochtans wist die dat hij snel afkwam), dat verzoekster doorverwezen was voor aanhouding ;
- dat deze maatregel van vrijheidsberoving ingaat tegen het artikel 5 van het E.V.R.M. ;
- dat gezien de voorgaande aangehaalde feiten en bijgevoegde documenten een terugdrijving niet noodzakelijk is :
- betrokkene heeft ten andere een trein ticket om samen met haar verloofde naar Düsseldorf te kunnen afreizen in afwachting van haar vertrek op 26 en 28 februari 2018 naar Caracas in haar oorsprongland via Santo Domingo ;
- (stukken 5 en 6)
- dat temeer door de cumul van informatie door de grenspolitie ter plaatse bekomen :
- door enerzijds de verloofde heer C. (...) (fysisch in contact met de politie) en anderzijds de uitnodigende heer F. (...) ter gelegenheid van twee telefoons (één al rijdend en één in de hall van de Luchthaven) met weigering hem fysisch te zien om te praten en bewijsmateriaal voor te leggen-----
- en had die volgens de regels van het beroep geïnterpreteerd en ingelogd geweest in de computer, dan kon zeker de aanhouding voor terugdrijving van verzoekster vermeden kunnen worden ;
- dat zij ten andere ook om studieredenen op tijd terugmoet naar Caracas/Venezuela ;
- (stukken 4)
- dat de vrijheidsberoving voor terugdrijving van verzoekster ingaat tegen de waarborgen van het artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden gezien het in die specifieke omstandigheden het recht op privé-familieleven schendt :
- doordat er alles aan gedaan werd opdat verzoekster haar verloofde tot 26 februari 2018 eerst in Zaventem/Luchthaven kon ontmoeten bij aankomst, om nadien tot 26 februari 2018 samen kunnen verblijven in Düsseldorf dag van haar vertrek naar Caracas ;
- dat temeer de ambtenaar wel wetend dat haar verloofde een asielverblijf bekwam in Duitsland ;
- dat verzoekster van haar verloofde gescheiden leeft – sedert juli 2017 – omwille van de asielprocedure in augustus 2017 in Duitsland gestart, en blijkbaar bekomen ; ;
- dat die omstandigheid nog pijnlijker is doordat de heer C. G. (...) in juli 2017 Venezuele verlaten heeft, hun samenleving sedert zes maanden opgeschort is omwille van de asielproblematiek, en de samenwoning opnieuw opgeschorst wordt, doordat verzoekster opgesloten zit voor terugdrijving naar Venezuela ;
- dat het koppel dus zes maand heeft moeten wachten hopen op nieuw verenigd te kunnen zijn in Brussel/Düsseldorf ;
- Wat de opmerkingen zijn op de rubrieken E en G van de BIJLAGE 11 :
- 1.Wanneer DVZ aanhaalt dat betrokkene niet kan aangeven waarom de handgeschreven uitnodiging inhoudelijk niet overeenstemt met haar feitelijk reisdoel :
- Verweerster haalt aan dat het feit dat de politie de heer F. (...) opbelt om nader uitleg te vragen dient opgemerkt dat die uitleg niet telefonisch vanuit een rijdende wagen (in of buiten een tunnel) gegeven kan worden ;
- Dat er van alle partijen verwacht wordt dat de Administratie haar vraag om inlichtingen zal vervolledigen : korte tijd daarna blijkt dat die verwachting voor alle hierbij betrokken personen hopeloos is ;

(zowel het vermelden dat er treinticketten Brussel-Düsseldorf voorhanden zijn bij de verloofde wordt niet vermeld, alsmede de aankomst en de tweede telefoon van de heer F. (...) wordt niet vermeld op de BIJLAGE 11) ;

2. Dat DVZ aanduidt dat F. (...) blijkbaar de familienaam niet telefonisch niet zou kennen :

Zelfs moest dit zo zijn, gezien hij fysisch verzoekster nooit gezien heeft zou dit heel normaal zijn : verzoekster woonde tijdens haar vierjarige relatie met haar verloofde in Caracas/Venezuela, en de heer F. (...) woont in die periode in Duitsland : het is normaal dat hij niet alle identiteitsgegevens van verzoekster van buiten kent ;

3. De grenspolitie noteert in de BIJLAGE 11 dat de heer C. G. (...) drager is van een « Duits Travel document als vluchteling » :

In die omstandigheid van het bestaan van een asiële dossier in Europa moet er dus redelijkerwijze van uitgegaan worden dat sommige info in het kader van een asielaanvraag delikaat is : dat de discretie in die materie van asiel, samengaand met stress en onzekerheid van de aangehouden betrokkene moet ertoe geleid hebben dat verzoekster psychisch geblokkeerd was bij de vraagstelling, temeer dat blijkt dat partijen zich moeilijk konden verstaan (talen als Italiaans, Nederlands, Frans enz....welke mevrouw B. M. Y. (...) niet kent) wat ertoe leidt dat de op de BIJLAGE 11 gebrachte informatie totaal onsamenhangend blijkt te zijn ;

4. Dat uit de combinatie van gegevens bijgebracht door de teksten van bijlagen 4 en 9 (in het Spaans, Frans en Duits opgesteld) – welke ter zitting nog vertaald kunnen worden door ondertekenaar - blijkt duidelijk dat de heer F. (...) instaat voor alle verblijfskosten van verzoekster : dat wat haar terugreisticket naar Caracas betreft zij het vliegtuigticket reeds betaald heeft, en wat het treinticket naar Düsseldorf betreft dit is ook reeds in orde en door heer C. G. (...) bijgebracht : die elementen worden op de BIJLAGE 11 niet genoteerd ;

5. Dat er bij het nemen van een beslissing van TERUGDRIJVING op basis van onzorgvuldige voorafgaande gegevensverzameling is de Administratie zeker niet kunnen overgegaan tot een volwaardige belangenafweging : tegenover de noodzaak een grenscontrole uit te voeren dienen ook alle menswaardige belangen van verzoekster in ogenschouw te worden genomen - wat niet gebeurde ;

Dat het kwantum geld dat verzoekster bij zich had moet bekeken worden in het licht van de uitnodiging en de weigering de ter plaatse komende uitnodiger, de heer F. (...) niet te willen aanhoren niet

Dit moet ook gezien worden in het licht van de terugreis ticketten welke voorhanden waren bij de heer C. G. (...) ;

Dat de motivering van de Administratie een gans ander resultaat zou gegeven hebben indien het door een zorgvuldige redelijke ambtenaar was gebeurd ;“

3.3.2. De Raad merkt vooreerst op dat in de mate het middel zich richt ten aanzien van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het niet ontvankelijk is. Artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”* De Raad is, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470). In de mate verzoekster zich in het middel richt tegen de vrijheidsberovende maatregel is het middel dan ook niet ontvankelijk. Voor zover verzoekster de schending aanvoert van artikel 5 van het EVRM is het derhalve niet ontvankelijk.

Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

De bestreden beslissing is gesteund op, enerzijds, het motief dat verzoekster niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de omstandigheden staven (artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet) en, anderzijds, dat zij niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen voor de duur van het verblijf (artikel 3, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet).

Verzoekster voert aan dat ze niet werd bijgestaan door een Spaanse tolk en zich derhalve slechts onvolledig en zeer gebrekkig kon uitdrukken met betrekking tot haar reisdoel. Uit het politieverlag in het administratief dossier blijkt evenwel niet dat verzoekster op enig ogenblik om de bijstand van een tolk heeft verzocht, noch dat er sprake zou zijn van communicatieproblemen. Verzoekster betwist ook niet dat zij inderdaad verklaarde dat zij bij F.A., haar "peetvader", en diens partner zou verblijven in Düsseldorf. Dit wordt ook bevestigd door de schriftelijke uitnodiging van F.A. die zij voorlegde. Naar aanleiding van het telefonisch contact dat de grenspolitie opnam met F.A., verklaarde deze laatste dat verzoekster haar verloofde C.G.Y. kwam opzoeken. Uit het politieverlag blijkt dat verzoekster pas gewaagde van haar verloofde nadat zij met de verklaring van F.A. geconfronteerd werd. Zij kon ook niet verklaren waarom het eigenlijke reisdoel niet overeenstemde met de handgeschreven uitnodiging van F.A. , evenmin kon zij een verklaring bieden waarom de uitnodiging niet van haar verloofde, C.G.Y., zelf kwam.

Verzoekster verwijst in het algemeen naar mogelijke taalproblemen, maar de Raad ziet niet in – en verzoekster duidt ook niet – waarom deze eventuele, niet nader toegelichte, communicatieproblemen een invloed kunnen hebben gehad op de bestreden beslissing. Uit de stukken van het dossier blijkt bovendien dat F.A., die van Italiaanse nationaliteit is, in het Italiaans te woord werd gestaan. Hoe dan ook blijken de verklaringen met betrekking tot het feit dat verzoekster haar verloofde kwam opzoeken, niet in overeenstemming met de uitnodiging die zij voorlegde, hetgeen door verzoekster ook niet wordt betwist.

Ook de bewering dat C.G.Y. slechts zeer gebrekkig te woord werd gestaan door de grenscontrole op de luchthaven, is niet van aard afbreuk te doen aan de tegenstrijdige verklaringen van verzoekster omtrent haar reisdoel.

Verzoekster betoogt verder dat haar "peetvader" A.F. met de wagen onder weg naar Brussel was en onderbroken werd omdat hij een tunnel inreed, doch dit vindt geen steun in de stukken die zij voorlegt. Uit de verklaringen van A.F. (stuk 9 bij het verzoekschrift) blijkt immers dat deze het telefoongesprek met de grenspolitie zelf beëindigd heeft omdat hij op dat ogenblik aan het werk was. Ook wordt er nergens melding gemaakt van het feit dat A.F. zich zelf met de wagen naar Brussel zou hebben begeven. De verklaringen in het verzoekschrift vinden dan ook geen steun in de stukken van het dossier, noch in de stukken die verzoekster zelf overmaakt.

Ook waar verzoekster aanvoert dat geen rekening werd gehouden met de terugkeerbiljetten voor de treinreis van Zaventem naar Düsseldorf, ziet de Raad niet in op welke wijze deze stukken alsnog duidelijkheid met betrekking tot het reismotief zouden kunnen brengen. Hetzelfde geldt met betrekking tot het feit dat verzoekster in het bezit was van een terugkeerticket naar Caracas.

Verzoekster legt thans verscheidende stukken voor die haar reisdoel en haar verblijfsomstandigheden zouden ondersteunen, met name dat zij haar verloofde komt bezoeken en zij beiden bij haar peetvader zouden verblijven. Zij legt een verklaring van haarzelf en haar verloofde in het Spaans, treintickets van en naar Düsseldorf, enkele foto's van verzoekende partij en haar verloofde, een factuur van een hotel en enkele documenten van A.F. voor. Deze stukken waren - behoudens de vliegtickets naar Punta Cana en naar Caracas - niet aan de grenscontroleambtenaar ter kennis gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze geen rekening heeft kunnen houden met deze documenten, die pas in het kader van onderhavige procedure wordt voorgelegd.

Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM, dient er vooreerst op te worden gewezen dat verzoeksters situatie een eerste toelating tot het grondgebied betreft. Verzoekster, die in eerste instantie zelfs niet gewezen heeft op het feit dat zij haar verloofde kwam bezoeken, bracht daar ook geen verdere elementen van aan. Het feit dat zij pas met het huidige verzoekschrift foto's en verklaringen van een relatie met C.G.Y. voorlegt, is niet van aard aan te tonen dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing heeft nagelaten rekening te houden met een mogelijke positieve verplichting in het licht van artikel 8 van het EVRM. Daarenboven wijst verzoekster er in het middel op dat de samenwoning door de bestreden beslissing onmogelijk wordt gemaakt, hetgeen ook al niet in overeenstemming is met het door verzoekster voorgehouden reisdoel en kort verblijf.

Waar verzoekster verder nog aanvoert dat het motief dat A.F. haar familienaam niet kende, kennelijk onredelijk zou zijn, strookt dit motief niet met haar eerdere verklaring dat A.F. haar peetvader en zelfs familie van haar zou zijn. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat met dit gegeven rekening werd gehouden bij de beoordeling van haar verklaringen met betrekking tot verzoeksters reisdoel en verblijfsomstandigheden.

Waar verzoekster de schending nog aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, merkt de Raad op dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Van verzoekster, die via een buitengrens van de Europese Unie tot het grondgebied wenst te worden toegelaten, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij, zoals vereist door artikel 3, eerste lid 3° van de vreemdelingenwet, haar reisdoel en verblijfsomstandigheden staft en aannemelijk maakt. Verzoekster kon zich daartoe informeren en/of een beroep doen op een raadsman. Met het post factum neerleggen van allerhande stukken en verklaringen toont verzoekster niet aan dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld dat zij haar feitelijk reisdoel niet overeenstemde met haar verklaringen, noch met de uitnodiging die zij voorlegde.

De bestreden beslissing is op afdoende wijze gesteund op artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet, zodat verzoeksters grieven met betrekking tot artikel 3, eerste lid, 4° (het vereiste van voldoende bestaansmiddelen), niet kunnen leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoekster maakt aldus prima facie geen schending aannemelijk van de formele motiveringplicht, van artikel 8 van het EVRM, van de zorgvuldigheidsplicht, noch toont zij een kennelijke beoordelingsfout aan.

De schending van het vertrouwensbeginsel, het "objectiviteitsprincipe", artikel 3 van het EVRM en artikel 6 van het EVRM worden door verzoekster niet toegelicht, zodat het middel op dit punt onontvankelijk is.

Het enige middel is niet ernstig.

3.4. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan.

De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Op de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient dan ook niet te worden ingegaan.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT